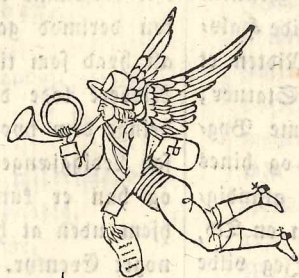

Kjøbenhavn

flyvende

Post.

Fredagen den 18de Januar.

Redigeret af J. L. Heiberg.

udgiven af Ferdinand Pringlau.

Udtog af et Brev fra Rom

den 20de October 1827.

I.

I det Haab at efterfølgende Udtog af et Brev fra Rom ikke vilde være Flyvepostens Læsere uvelkomment, da det indeholder flere ei uvigtige Efterretninger om Kunst og Alderdom fra en Kjenders Haand, som længe har levet der, har man troet at burde meddele samme, ledsaget af enkelte oplysende Anmærkninger til de deri omtalte Gjenstande, som muligens ikke vare alle Bladets Læsere lige bekendte.

” . . . Fra Aar til Aar haabede vi den Glæde, at see Dem i Rom. De vilde finde de syv Høies Stad meget forandret; men jeg tvivler meget om, at den vilde behage Dem mere. Vel er f. Ex. den spanske Plads bleven brolagt, smukke Gader anlagte til St. Giovanni ¹⁾ og til Porta Pia ²⁾, en Mængde nye Husse opbyggede, hvormed rigtig nok de hestlige gamle Rønner ere forsvundne, men den stygge djævelske Mode, at bemale Murene paa Bygningerne, ja selv Kirkernes Steen-Façader tilligemed deres Colonner og Statuer, har ganske

berøvet Rom den Alvors Charakter, der gjorde det saa imponant; paa den spanske Plads har ethvert Hus sin egen Farve, og den Ene søger heri at overgaae den Anden, for at see, hvem der kan gjøre det Galest: orange, rødt, blaåt, grønt, med hvide Lister om Vinduer og Døre, og den nederste Halvdeel af Husene sort eller graa, stikker En næsten Dinene ud. Veien fra Broen St. Angelo ³⁾ igjennem Borgo ⁴⁾ er efter Hs. Helligheds Befaling pludselig bleven bemuret paa denne Maade, saa at det er en Jammer at see. Man har overhvidtet Malerier af Polidor ⁵⁾, oversmurt Granit-Colonner, og alle skønne Bygninger fra Middelalderen ere efterhaanden forsvundne og moderniserede; de skønneste Kirker med Marmor og Forgyldning blive ind- og udvendig overfalkede; Husene blive stedse hvidere og Menneskene stedse fortere, og man møder hele Skarer af smaa Præstunger, gjør ei et Skridt uden at støde paa Munk, Jesuiter og Præster af alle Slags. En heel Legion onde Vænder maa være faret Romerne i Hovedet, ellers vilde de ikke saa rasende arbejde paa at fordærve alt det Herlige. En Gruppe af Christus og Johannes den Døber

3) Broen over Tiberen ved Kaffellet St. Angelo, forhen Moles Hadriana, Hadrians Gravminder

4) Den Del af Rom fra Broen St. Angelo til St. Pederskirken herlige Plads.

5) Polidor fra Caravaggio, som her havde malet Freskomalerier uden paa enkelte Husse.

1) Romis Hovedkirke, St. Giovanni in Laterano, hvortil Paven selv er Biskop.

2) En af Romis Porte, forhen Nomentana.

er opstillet paa Ponte-Molle 6). og det saaledes, at begge ere flitte ad, den ene paa den ene, den anden paa den anden Side af Veien (Jeg kan for-
 sikkre Dem det paa min Vre, og kan, om for-
 nødent, bekræfte det med min korporlige Eed, at
 det forholder sig saaledes). Kommer man gennem
 Porta del Popolo 7), saa omgiver nu to vide Halv-
 cirkler Obeliscen, hvoraf enhver har i Midten et
 Springsvand, der er ziret med kolossale Statuer;
 ved Siden af Kirkerne seer man to enorme Byg-
 ninger opførte, der synes at knuse disse, og hines
 Sculptur og Architektur ere det usleste og affindig-
 ste opus, man kan tænke sig; og det paa en Tid,
 hvor saa store Kunstnere leve i Rom. Jeg vilde
 aldrig komme til Ende, hvis jeg vilde indlade mig
 i det Enkelte af disse ofte meget lærerige Synder-
 ligheder. Det gjør mig desuden alt for ondt, til
 at kunne sige mere herom, saa latterligt endog Me-
 get heraf er.

Til Efterretning

alle nysgjerrige Lediggjængere.

Uagtet det danske Sprog ikke har noget enkelt
 Ord til at betegne denne Klasse af Mennesker, som
 Pariserne udmærke ved Ordet Badauds, saa bør
 man dog ikke deraf slutte, at deres Antal forholds-
 viis er ringere i Kjøbenhavn end i Paris. Hvo
 har ikke bemærket, hvorledes det urimeligste Rygte
 kan sætte den simple Klasse af de Lettroende, og
 det ubetydeligste Rygte den finere Klasse af de Van-
 troe i den største Bevægelse? Det er ikke mange
 Aar siden, at en stor Skare Mennesker forsamlede
 sig paa Dalby Bakke, for fra eet af de høieste
 Punkter at see det bebudede Skuespil af Verdens
 Undergang. Den finere Portion lader sig vel ikke
 lokke af et saa usandsynligt Haab som dette, men
 til Erstatning kan ogsaa det Allerubetydeligste bringe
 den paa Venene. Lad en fremmed Prinds drage
 igjennem Byen, et Tegtepar blive viet i en Kirke,
 en Synder blive ført til Retterstedet, og man kan
 være vis paa at de nysgjerrige Lediggjængere af
 alle Stænder, Kjøn og Aldre ville indfinde sig. I
 en vis Henseende er denne Art af Mennesker, hvor-

til jeg endogsaa henregner mig selv, virkelig at
 misunde. Det er ikke uden Grund at Italiener-
 ren taler om il divino far niente (den guddoms-
 melige Lediggang), thi Lediggang har Mennesket til-
 fælleds med Guderne. Den som har traadt, maa
 ofte forsømme en behagelig Leilighed, Lediggjænge-
 ren derimod gaaer omkring i den Hensigt at gribe
 alt hvad som tilbyder sig. Ligesom de omvankende
 Midlere lode deres Hest gaar for slap Tøile, og
 bringe dem hvorhen den lystede, saaledes gaaer og
 saa Lediggjængerer, hvorhen Tilfældet bringer ham,
 og han er kun at beklage, naar han maa vende
 hjem uden at have gjort noget Bytte, eller oplevet
 noget Eventyr.

Hvad som i den senere Tid især har afgivet et
 rigt Stof for Kjøbenhavns nysgjerrige Lediggjængere,
 er Madame Catalanis Nærværelse her i Staden.
 Jeg taler ikke om dem, som blot have været
 nysgjerrige efter at høre hende synge, thi denne
 Nysgjerrighed er saa naturlig for Alle, at den vel
 ikke blot har sat Lediggjængerne, men selv de meest
 Beskjæftigede i Bevægelse. Men der gives Visse,
 som ere mindre begjærlige paa at høre end paa at
 see hende. Der gives dem som ofte give sig et
 Vrind forbi det Hotel, hvor hun boer, eller end-
 og op paa Gangen udenfor hendes Børrelser, i det
 Haab at see, om ikke hende, saa dog een af hendes
 Domestiker. Der gives dem, som prale af at
 have en Broder eller Fætter, der har seet Mad.
 Catalanis Secretair i en Boutik paa Østergade.
 Har Noget været saa lykkelig at træffe den berømte
 Sangerinde i et Selskab, maaskee endog at gjøre
 hendes personlige Bekjendtskab, at tale med hende,
 og kunne berette eet eller andet, som hun har sagt,
 da kan man være vis paa, at en saadan ikke sæt-
 ter sit Lys under en Skjeppe, men at han i en-
 hver Conversation vil vide at gjøre sit Fortrin
 gjeldende.

Men eftersom det Onske at gjøre Sangerindens
 personlige Bekjendtskab, hos de Allerfleste ikke kan
 blive andet end et Onske, saa kan alle de nysgjer-
 rige Lediggjængere, som leve med uopfyldt Haab,
 ikke være Hr. Dr. Otto taknemmelige nok, fordi
 han i det sidste Hefte af sit Tidsskrift for Phreno-
 logien har givet dem en udførlig Fortegnelse paa
 alle Mad. Catalanis Tilbøieligheder, Spølelser og
 Forstandsevner, fremsat af en engelsk Landsphi-
 losoph (Phrenologie og Landsphilosophie erklærer
 Hr. Dr. Otto for synonyme), som har været saa
 lykkelig at besøge den store Sangerindes Hjernekal.

6) Broen over Tiberen uden for Rom, forhen Pons Milvianus eller
 Emilius.

7) Den af Rom's Porte, hvoraf man kommer ind fra Toskana.

1828.

No 6.

R i ø b e n h a v n s

f l y v e n d e

P o s t.

Mandagen den 21de Januar.

Redigeret af J. L. Seiberg.

udgiven af Ferdinand Pringlau.

Lil

Betty Rosenvinge.

Lille Betty! see fra Himlen ned!
Fader stirrer taus paa sorte Vaare,
Dg Din sømme Moders Kjærlighed
Bader den med Sorgens bitter Vaare.

Ville Betty! med Din blide Nøst
Kald til Himlen deres vaade Blikke!
Lad dem see Dit Kammer, stort og lyst,
Hvor Du savner dem, men Glæden ikke.

Hvor Du leger med Guds-Engle smaa,
Som kun der Din Ufyld kan bevare,
Som kun der at fælse Dig formaae
Fra den stemme Verdens Frygt og Fare.

Lille Betty! siig dem, at Du der
Fundet har en Søster og en Broder,
At med dem den gode Gud Du be'er
Dagligen for Fader og for Moder.

Siig dem saa: for lille Betty-Moer
Maae de aldrig, aldrig mere Klage,
At, saa godt Du har det, hvor Du boer,
Var det Synd at ønske Dig tilbage.

Lille Betty! see saa ned igjen!
Nu staaer Bemod kun i deres Blikke;

Men i Hjertet, som en kjerlig Ven,
Bettys Minde, og — det smerter ikke.

— I —

Udtag af et Brev fra Rom

den 20de October 1827.

II.

Med desto større Fornøielse vender jeg mig til
Kunsten, der hver Dag frembringer noget Nyt og
Herligt. Men hvilken viid Mark! og hvor skal
man begynde, hvor høre op? Jeg forbigaaer Thor-
valdsen, ellers kommer jeg aldrig til Ende. Prof.
Wagener forlader Maleriet 8) og modellerer et
Basrelief, to eller tre gange længere end Alexan-
ders Triumftog af Thorvaldsen; han har sendt
Tegningen til Kongen af Bairen, og strax erholdt
Befaling til at lade det udføre i Marmor. Gjen-
standen er de gamle germaniske Stammers og Lan-
des første Civilisering og Befolkning. Arbeidet,
forsikker jeg Dem, er overordentlig skjønt, og bli-
ver stedse, jo mere Kunstneren arbejder frem, mere
plastisk og skjønt. Flere Stykker ere allerede her-
lig udførte i Marmor af Petterich, en meget due-

8) Prof. Wagener, en Bairer og Maler, der længe opholder sig
i Rom og som den nuværende Konge af Bairen som Kron-
prinds betiente sig af til Kjøbet af de saa berømte ægneti-
ske Statuer.

lig — farist — Kunstner, som jeg engang i Kunst-
 bladet — til Morgenblatt — har taget i For-
 svar mod den Beskyldning, at han ei modelleerte
 sine Statuer, men afstøbte smukke Kroppe. End-
 nu smukkere er en Frise af Freund, Deres Lands-
 mand, forestillende Gudernes Tusmærke 9). Efter
 min Dom gives der i vor Tid intet mere phanta-
 sterigt, mere sindrigt, mere dybt følt Værk end
 dette, fuldt af uendelig Mangfoldighed og Rigdom
 i Gestalter og Bevægelser, i den største, meest op-
 høiede, reneeste Stil, fra Begyndelsen til Enden
 et eneste Heelt, den underfuldeste mest levende Skab-
 ning, som jeg kjender i denne Art. De vilde er-
 hverve Dem en ubødelig Fortjeneste, hvis De ved
 Deres Forbindelser kunde udvirke en Befaling til
 denne værdige Kunstner, lig den Kongen af Baiern
 gav Prof. Wagener, at udføre dette sit fortræf-
 felige Værk. Hvilken en Berømmelse for Dan-
 mark, ved Siden af den største Thorvaldsen, end-
 nu at besidde en stor Billedhugger, der hos enhver
 anden Nation, som ei besidder nogen Thorvald-
 sen, vilde være en af de Største og Første. Da
 man nu har begyndt at udføre saadanne Arbejder i
 Marmo ordinario, hvori det tager sig meget godt
 ud, saa ere Omkostningerne derved meget formind-
 skede. Freund fortjener som Menneſke og Kunst-
 ner den største Agtelse, og hvilken Fornøielse for
 Dem, at have bragt noget Sligt i Stand 10).
 Saaledes glæder det mig stedse ubeskriveligt, saa
 ofte jeg seer Fresko-Malerierne i Villa Massimi,
 fordi jeg gav Prinds Carlo — Massimi denne
 Idee og foreslog ham Kunstnerne. Jeg forsikker
 Dem at Freund's Arbejde er klassisk og en af de
 mærkeligste Frembringelser i vore Dage med Hen-
 syn til Stil, Skjønhed og Dybde. I Villa Mas-
 simi har efter Cornelius 11), der skulde udføre
 Dantes divina Comedia, og Overbeck, som jeg
 foreslog til Tasso, flere Kunstnere arbeidet: Veit
 malede Loftet, Paradiis; Koch udfører nu paa
 Væggene Skjersilden og Helvede — efter Dante
 nemlig. — Schnorr har selv ganske fuldendt den
 rasende Roland — formodentlig efter Ariost —
 Overbeck maler Loftet og de to Vægge efter det be-
 friede Jerusalem. Det øvrige udføres og fuldend-
 des af Sübrig.

9) Efter den nordiske Mythologie.

10) Man kan med Fornøielse tilføie, at dette varme Anske nu er
 opfyldt, og at Hr. Freund's Arbejde er bestilt til Christians-
 berg Slot, for at bringes som Frise i det Jndre.

11) Nu Directeur ved Kunstacademiet i München, hæderligt be-
 kendt i den nyere Malerhistorie.

Hvorledes man med antike Bygninger for Diet
 kan bygge, som de romerske Architekter, uden Mens-
 neskeforstand og uden Smag, er aldeles uforklar-
 ligt. Valadiers Arbejder paa Monte Pincio ligne
 Venus Neb, som Vælet bag ved ham æder; thi
 hvad han bygger op paa den ene Side, falder ned
 paa den anden; saaledes gif det med Theatret Val-
 le, som han havde bygget om, der til Lykke faldt
 ned, førend det blev færdigt og fuldt af Menneſker.
 Nu fik han det fortvivlede Indfald, at Amphitheat-
 ret, Correa 12), hvis Skjønhed fornemmelig be-
 staaer i, at kun Himmelhvælvingen bedækker det,
 skulde forsynes med et Velarium 13), som det kal-
 des. I de svage moderne Mure lader han derfor
 sætte svære med Jern forbundne Bjelker, der i Hals-
 buer forene sig i Midten ved en stærk Træ-Ring,
 herover trækker man nu fra oven af Tepper; dette
 hele halsbrækkende Løi bliver approberet af en hoi-
 viis Bygnings-Commission, og de skuelystne Romere
 sætte sig ligesaa lettsindig under dette ved et Haar
 hængende Sværd, som fordem i Qvinctilius'
 bevægelige Theater. Men see der! en Dag da Fer-
 sten netop skulde begynde, og Bagten just var i
 Begreb med at trække derind, styrter det Hele sam-
 men med et uhyre Brag; en halv Time sildigere
 vilde Tusinde være blevne dræbte. Paven dømte
 Architekten til betydelige Bøder, som Skadeserstat-
 ning til en Murers Familie, som mistede Livet ved
 denne Leilighed.

I det Antiqvariske har man ved nyere Ef-
 terforskninger og Udgravninger erholdt mærkværdige
 Resultater; f. Ex. med Hensyn til Titi Bade, som
 man urigtig kaldte dem, gav det sig, at de nedre
 malede Sale hverken hørte til Titi Thermer (Bade)
 eller til Nærens Huus, men til Nero's gyldne
 Huus; at derimod Titi virkelige Bade laae nede i
 Dalen, bleve forladte i det 7de (?) Aarhundrede, og
 nu ere ganske tilintetgjorte; at den øvre, af Pal-
 ladio ansøgte, til Trajans Bade stødende Bygning
 paa Høien, var Titi Huus, hvori man under Ju-
 lius 2den fandt Laooon; at man fra Suburra 14)
 steg op til dette Huus paa en prægtig Trappe, net-
 op der, hvor det nuværende Suburra ligger i den
 3die Region og ei i den 2den, ikke heller mellem

12) Dette Amphitheater, som har sit Navn af et nærværende liggende
 Pallads, er egentlig oprettet paa August's Mausolee, og brui-
 ges til Dyreføgtning og andre offentlige Skuespil.

13) Velarium, det Sol-Telt, som de Gamte spændte over deres
 aabne Theatre og Amphitheatre.

14) En Gade i det gamle Rom, noksom bekendt af Skribenterne.

Cispus¹⁵) og Coelius¹⁶), hvor den 3die Regions Tabernaculæ¹⁷) fandtes: at Udtrykket orthea ei blot betyder en Loge eller Balkon, men et ophøiet Sted paa en Høide, som netop det Sted, hvor Kirken St. Lucia *in selci* nu staar, herover har *De Romanis*, som med overordentlig Flid har undersøgt disse Både, skrevet et sjønt Værk, hvori han vindicerer Trajan sine Thermer, og adskiller de forskjellige Bygninger, som hidtil gik under det fælleds Navn af Titi Både. *Piale* bemærker, at de paa Trappen til det capitolske Museum indmurede Stykker af en corographisk Plan af Rom, ikke have kunnet være bestemte til at trædes paa, hvoraf man ikke finder mindste Spor, altsaa heller ikke at kunne have tjent til Gulv i Remus' Tempel, men til en Beflødning af Bæggene, i en antik Bygning, og, som han finder sandsynligt, i Regia de Pontifici, som vare der i Nærheden; at disse Brudstykker ikke indeholde nogen almindelig Plan af hele Staden; men kun paa enkelte Tavler de berømteste Monumenter i de XIV Regioner, da man ingensteds finder Tiberen eller enkelte Gader anførte; at disse Tavler, efter at de vare blevne slagne itu, ere blevne brugte til Gulv i Kirken S. S. Cosmo e Damiano, da Pave Sixtus IV forvandlede dette Tempel — Remus' — til en Kirke, eller da Hadrian 1ste lod den restaurere og udvide; thi i denne Periode, begyndte Paverne at anvende Ruinerne af de antike Bygninger til christelige Kirker. Ogsaa den saakaldte Caracallas Circus, som ligger mellem den appiske og den latiniske Bei, og vender mod *via asinaria*, og efter at have overstearet hiin, løb ud til den ardenstinske, og som man snart har tilegnet Hadrian, snart Gallienus, snart Caracalla og selv Constantin, har nu erholdt sit egentlige Navn, og kan fremvise sin lovlige Døbe-Attest, saa rigtig som om den var trykt paa stemplet Papiir. Man har udgravet *Carceri*¹⁸), det sydlige Pulvinare, den 837 Pariserfod lange *Spina*¹⁹) til Hovedporten, som nu laae 15 Fod under Jorden, og fandt her to Jndskrifter, som lade ingen Tvivl om den Tid, hvori denne Circus blev anlagt, og bevise, at

15) Den Høi, hvorpaa Kirken St. Maria Maggiore ligger.

16) Een af de syv Høie, hvorpaa det gamle Rom var efterhaanden blevet bygget.

17) De Gamles Butiker ofte med Værksteder ved.

18) Carceri, kaldtes i Romernes Circus det Sted, hvorfra Vognen i Veddekjørselen kjørte ud.

19) Spina, den lange Muur, der adskilte Circus fra sin Længde i to Dele.

den blev bygget i Aaret 311 efter Christi Fødsel af Maxentius til Ære for hans Sønn Romulus, som var død to Aar forhen, og af Faderen forguden; den ene bedst vedligeholdte siger:

Divo Romulo N. M. V.

Cos. Or . . . I Filio

D. N. Maxentii Invicti:

VI Aug. Nepoti

Divi Maximiani Sen.

Oris. Ac

Denne Udgravning er af den højeste Vigtighed, thi alle Dele af Bygningen bleve tillige med en stor Mængde af architectoniske og plastiske Arbejder og Fragmenter fundne paa deres Sted, saa at man kan see af Ruinerne, med hvilke Statuer denne Circus var smykket, og erholde det tydeligste Begreb om hele Bygningen.

Meget Skrækkeligt er ogsaa overgaaet Rom: St. Paulskirkens Brand, Tivolis Ødelæggelse (ved Floden Anios Oversvømmelse). Man arbejder paa begge, men paa romersk Art, smukt langsomt og kostbart; og da der ere saa mange, som have Ret til at tale med, og den Ene vil have det saa, den Anden saa, gaar Tingene ei meget fremad. Paven har kjøbt Grev Cicognaras store Bibliothek, og indlemmet det i det Vaticaniske; nye Sale ere aabnede i Museet, i een ere ægyptiske Mærkedigheder opstillede, i en anden Gibsastrykkene af de i England sig befindende græske — Ælinske — Værker. Pius den 7de har ladet opføre en Obelisk paa Monte Pincio; denne Pave var mere elsket af Folket end den nærværende: "Har Du seet Paven"? hørte jeg for nogle Dage siden en Romerinde spørge en Anden. "Jh ja vist", svarrede denne. "Hvorledes seer han ud"? "Som en Citron, udvendig gult, indvendig suur" — giallo di fuori ed agro dentro.

Gmelin²⁰) og Müller²¹) ere begge døde. Reinhardt stedse ung, maler skønne Landskaber, og har nylig stukket et herligt Blad af det ødelagte Tivoli; Koch er bleven gammel og maler Djevlene og Fordømte i den omtalte Marimi's Casino. En stor Deel af Tusculum, en heel Gade til Porten, tilligemed denne, et Theater o. s. v. ere blevne udgravede, og skønne Sager fundne. Hertugininden af Chabelais har skjenket sit Museum af de ved Torranancio fundne Antiquiteter til det pa-

20) En berømt Kobberstikker, især ved sine herlige Arbejder efter Claude Lorrain.

21) Maler, levede længe i Rom, malede lidt, men skrev endel over Kunst i tydske Journaler.

velige Museum; Skade, at det antike Bærelse, som hun med saa megen Smag havde ladet bygge i sit Palais, i samme Størrelse som det udgravede, og med de deri fundne Malerier, ei lader sig flytte. Kongen af Baiern har kjøbt Villa di Malta; Dronningen af Sardinien det forrige franske Academie i Corso, som Ludvig Bonaparte beboede, og ladet det fra oven til nedan overfalke graat. En Franskmand paastod og beviste, at under Vesta-Templet laae en stor Skat; man gravede i en Nat 25 Fod dybt; men fandt Intet. En Anden seiler om i Søen ved Nemi; hvad han søger, kan jeg ei begribe. En Græker bragte en Mængde Mumier, Marmore, Skarabæer og andre ægyptiske Antiquiteter hertil; en Romer en uhyre Mængde chinesiske Sjeldenheder, hvoriblandt en Mængde Bronze-Vaaser, Tegninger, Bøger og Malerier ere meget mærkelige o. s. v. Lev vel!"

Til Hr. Barth.

Jeg var forleden Vidne til et Schackpartie mellem to Personer, som jeg vil kalde A og B. A gjorde et Træk, og sagde: Gardez la Reine. B, forudsæende at han ved at bringe sin Dronning i Sikkerhed, kun havde to Træk tilovers, inden han blev mat, foreslog at ophæve Spillet, paa Grund af at han ikke havde den Være at kjende sin Modspiller; A indvilligede ogsaa strax deri. Jeg spurgte denne Siden, hvorfor han ikke havde forfulgt sin Fordeel, og paastaat at Spillet burde fortsættes. "Nei", svarede han: "thi ved dit Forslag at ophæve Spillet, har han jo tydeligen appelleret til de Ukyndiges Dom. De nemlig, som ikke er istand til at samle to Træk i deres Hoved, kunne endnu staae i den Formening, at han maaskee vilde have vundet; de Kyndige derimod see, at hans Spil allerede er tabt, ligesom de ogsaa ville vide at indsee, at hans Ubejendtskab med min Person ei kan være nogen gyldig Grund til at ophæve Spillet, eftersom han el-

lers af samme Grund maatte have undslaaet sig for at begynde det."

Paa samme Maade forholder det sig imellem Dem og mig. Nu da det just gjælder om at forsvare Deres Paastand, at den omtalte Dboes-Gaats burde staae for Piccoloskotte, saa trækker De Dem tilbage, og siger, at De har talt Deres sidste Ord i Sagen, samt at De ikke videre vil indlade Dem med en Anonymus. Deres Erklæring i Kjøbenhavnsposten No. 6 vil altsaa sige med andre Ord: "Jeg erklærer herved, at jeg, ved det allermindste videre Forsvar af mine ubesindige Yttringer, kommer til at give fuldkommen tabt. Jeg vil derfor heller ophæve hele Striden, i det jeg ydmngst indgaacr en Capitulation, som jeg herved, til Tegns paa min Anger og Kuelse, daterer den uheldige 17de Januar." — Dette Forslag kan jeg let modtage, og undertegner med Fornøielse mit K.

Theatret.

Rollebesætning

i Pigen ved Søen, Syngespil i tre Acter, med Musik af Rossini; omarbejdet efter La Donna del lago, ved J. L. Zeiberg*). (Opføres 1ste Gang Tirsdagen den 29de Januar i Anledning af H. M. Kongens høie Fødselsdag).

Jacob den Femte, Konge af Skotland. (Forekommer under Navn af Jægeren Subertus)	Hr. Kirchheiner.
Douglas, en Landflygtig, forhenværende Lord af Bothwell	— Cetti.
Elina, hans Datter	Hfr. Frza.
Malcolm, en ung Skotsk Adelsmand	— J. Fonseca.
Rodrik, Anfører for de oprørske Clan-Alpinere	Hr. Schwarzen.
Margarita, en Clan-Alpinisk Pige, Elinas Veninde	Hfr. L. Fonseca.
William, i Tjeneste hos Douglas	Hr. Bauer.
Bertram, en Hofmand	— Schou.
En Garde	— Foersom.
En Hyrde	— Winslow. sen.
Chor af Hyrder og Hyrbinder, Jægere, unge Piger af Elinas Følge, Clan-Alpiniske Krigere, Garde, Kongelige Krigsmænd, Riddermand og Damer.	

*) Faas hos Udgiveren af dette Blad for 56 fl.

Repertoiret

er saaledes forandret:

Mandag den 21 Jan.	Landsbytheatret, og: En Entree.
Tirsdag den 22 —	Bortførselen, og: Kjarlighed og Politie.
Fredag den 25 —	Kong Sigurd.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaabigst Tilladelse, med Posten overalt i Danmark og Hertugdømmerne.

Dette Ugeblad udkommer hver Mandag og Fredag, og tilbringes Subskribenterne her i Staden for 1 Rbdlr. 4 Mk. S. og 10 quartaler. I Provindserne er Prisen 1 Rbdlr. 3 Mk. 12 fl. S. og 10 quartaler. Subskription modtages hos Udgiveren, og i Provindserne paa samtlige Postcomptoirer. Gratuladelse fra Subskriptionen meddes Udgiveren 14 Dage før det ny Quartals Begyndelse. Bidrag til Indrykning i Bladet bedes afleverede hos Udgiveren, boende paa Hjørnet af Admiralgaden og Fortuinstrædet No. 148, anden Sal.